

Droevendaal

De wijk verwierf landelijke bekendheid tijdens een actie van de Vpro, die zendtijd weggaf in ruil voor aangebrachte leden. Onze kleine vrijheidsstaat Droevendaal, een verzameling barakken, geplaatst als noodhuisvesting in een tijd dat studenten nog in groten getale naar Wageningen stroomden.

In de loop der jaren was er een eigen cultuurtje ontstaan. Wij hadden onze eigen burgemeester, onze eigen vrijstaatscourant, die altijd verscheen op het juiste moment. De dierenpopulatie werd nauwkeurig bijgehouden; elk jaar was er een volkstelling van het aantal katten, kippen, geiten, ratten, konijnen, cavia's, eenden en hangbuikzwijnen.

Droevendaal was een vrijplaats voor de meest uiteenlopende typen; studenten en werkenden, mislukte studenten en uitkerings-trekkers, geniale persoonlijkheden en randdebielen. Er gebeurde altijd wat. 's Zomers vaak kampvuurtjes en spontane feestjes.

Je kon altijd bij de burens terecht voor kattenvoer of melk als je geen zin had om naar de winkel te fietsen. Vaak werd voor minstens een persoon extra gekookt.

Alles kon, alles mocht, de barakken waren bedoeld als tijdelijke woningen. Veel onderhoud werd er niet gepleegd door de verhuurder, de bewoners waren creatief in het herinrichten van hun woningen.

'Een aantal barakken werd in zo'n slechte staat bevonden dat de eigenaar ze niet meer wilde verhuren. Al snel trokken krakers in de leegstaande kamers.

Tegen de tijd dat de bewoners zich realiseerden dat tijdelijkheid

niet tijdsloosheid betekent, voerden ze passionele acties voor het behoud van ons paradijs. Met resultaat; de noodbarakken zijn na twintig jaar vervangen door duurzame, milieuvriendelijke stenen woninkjes. De geuzennaam 'barak' is niet te hoog gegrepen, vinden de bewoners.

Vijf jaar woon ik er nu, en ik heb de overgang meegemaakt van oud naar nieuw. Anderhalf jaar lang was onze vrijheidsstaat een bouwput, inmiddels wonen we ruim een jaar in onze nieuwe, stenen barak.

De huurprijs is flink gestegen, het aantal yuppen is behoorlijk toegenomen, de krakers zijn weg. De verhuurder is zo bang voor beschadigingen aan de gloednieuwe huisjes dat zelfs over het ophangen van een poster met punaises moeilijk wordt gedaan.

Strakke gazonnetjes hebben de plaats ingenomen van het oerwoud van berenklauwen, brandnetels, bramen en andere wildgroei waartussen we onze groenten verbouwden. En waar staat nog een deur wijd open als uitnodiging om binnen te lopen voor een babbeltje, een biertje of een blowtje?

In veel barakken wonen nieuwe studenten die de oude Droevendaal-cultuur niet hebben meegeemaakt. De student moet tegenwoordig binnen vier jaar afstuderen.

Anita Jurgens, Wageningen

In De Buurt schrijven lezers over het belang van hun woonomgeving. Zend uw bijdrage van 450 à 500 woorden aan: Redactie de Voorkant, de Volkskrant, Postbus 1002 1000 BA Amsterdam. E-mailen kan ook: